

Ajudar les persones en la seva integritat

Romà Casanova, bisbe de Vic

Estem assistint —ja fa temps— a una promoció de llibertats personals de tota mena. Llibertats pensades —al meu entendre— més com a resposta a qüestions ideològiques que a raons de realitat. Seria digne d'estudi el fet que, tot i venir d'un passat de llarga lluita en defensa dels drets socials, ara, des de molts corrents del pensament, hi ha una promoció dels drets personals d'una manera extremadament subjectiva. I, a més, concebuts d'una manera excloent, com si els drets de cada individu no tinguessin res a veure amb els altres, amb els seus cercles de relació, com la família i fins i tot la mateixa societat. Sembla com si el que va néixer per a la defensa de la col·lectivització social, ara fomenti l'individualisme subjectivista, cada vegada més i més isolador.

Les ideologies absolutitzen una part de la realitat com si fos tota la veritat

Les ideologies tenen com a característica fer seva una part de la realitat absolutitzant-la com si fos la veritat sencera. Per això, quan no es té en compte tota la realitat hi ha el perill d'oblidar la realitat mateixa. I aquesta és la que sofreix; és a dir, les persones són les primeres víctimes de les ideologies. Per als cristians la nostra fe ens duu a mirar la realitat des de Déu; i això implica mirar-la sempre en la seva totalitat, no oblidant mai les persones concretes i defensant el seu bé.

Em temo que la promoció de moltes d'aquestes llibertats, que obliden la integritat de la persona humana i les seves relacions fonamentals, farà moltes víctimes, amb destrosses en els individus, tant en el seu cos com en la seva psicologia o en el seu ésser més íntim, el seu esperit. Espero que ningú no vulgui fer mal als altres. Però també intueixo que les destrosses es produiran. A l'Església ens

pertoca, des del respecte a les institucions polítiques, fer conèixer el nostre parer i denunciar el mal que es preveu. La nostra proposta és ajudar les persones en la seva integritat. L'ésser humà, creat i estimat per Déu, forma una unitat en el seu cos i en el seu esperit. La realitat de la família és l'àmbit fonamental de creixement i educació dels infants, des de la paternitat i la maternitat. L'ésser humà, home i dona, són creats per a la relació amb Déu i amb els altres. Des d'aquestes afirmacions fonamentals pertoca als cristians mirar sempre tothom com a germà en qualsevol situació en què es trobi. També ens concierneix als cristians, com sempre, acollir i acompanyar les víctimes de tota mena, ajudant-les a guarir les ferides amb la misericòrdia divina.

